

расположеше за сиромасыгѣ прѣди да тръгнѣ да търсѣ мѣсто дѣто да ашкытувамъ. — Кога е тѣй, расположи си го, чедо. Какъ желаешъ? — Азъ быхъ искалъ, отче, да ся направи една старчишница, (домъ за приготвяване на старыгѣ) коѣто да бѣде оздравена съ единъ добъръ доходъ отъ голѣмо количество пары, и въ коѣто да могатъ да прибѣгватъ всички болни и немощни отъ старость и тамъ да залѣчаватъ раныгѣ на злочестиныгѣ си. — Да бѣде, о чедо. — И единъ день за да расположѣ имотѣтъ си, и да извади изъ рѣкъ каквото имамъ. — Да бѣде и туй. — И за утрѣ ты очаквамъ, честный ми старче, тука, по сѣщій часъ. — Ще бѣдѣ тука! (рече духовникѣтъ, като станѣ и тръгнѣ къмъ вратата) ще бѣдѣ тука на опрѣдѣленныйтъ часъ.

Паскаль побърза, колѣнчи, цѣлунѣ десницѣтъ на стареца и рече.

— Десницата Господня и неговото утѣшеніе да бѣдѣтъ връзъ мене съ молитвыгѣ вы.

И старецѣтъ духовникъ излѣзе придружаванъ отъ Паскаля.

ГЛАВА 31.

Осѣжданіето.

Въ истѣтъ онѣзи стаѣ на министерството на полиціѣтъ въ коѣто видѣхмы да сѣди министрѣтъ на полиціѣтъ, сѣдницыгѣ сѣдятъ натрупаны около министра, който бѣше раненъ и съ прѣвързанѣ главѣ.

Сѣдовището за злостѣицыгѣ бѣше пълно.

Само обвиняемыйтъ ся не виждаше.

Три дни бѣхъ ся минѣли отъ кървавыгѣ сцены, които бѣхъ станѣли въ Галатѣ.

— Докарайте обвиняемыйгѣ, рече министрѣтъ на одного отъ чиновницыгѣ които сѣдахъ правы до вратата.